

Vážení Kamennoporubčania,

v nedávnej minulosti som zachytil citát, ktorý hovoril o tom, že človek by mal hovoriť iba vtedy, ak majú jeho slová väčší význam ako jeho mlčanie. Bez toho poznania sa mi žilo akosi jednoduchšie, ľahšie sa kládli slová na papier. Nebudem teda seba a ani Vás v rámci tohto novoročného príhovoru trápiť zdĺhavými rečami o dianí v obci, o tom, čo sa podarilo, čo nie, a aké sú zámery do budúcnosti. Informáciu o týchto aktivitách zverejníme v priebehu januára na novovytvorenej webovej stránke obce, kde si môžete mimochodom opakovane vypočuť aj tento príhovor.

Mojím najobľúbenejším divadlom je Radošinske naivné divadlo. Mám ho rád pre nezameniteľný humor Stanislava Štepku, ktorý je príjemne ľudský a nesie v sebe veľa životných právd. Mal som to šťastie vidieť tento súbor v pôvodnom zložení, s členmi, ktorí už nie sú medzi nami – s pánom Jánom Melkovičom a pani Katarínou Kolníkovou. A práve od pani Kolníkovej som si vypožičal jej list Ježiškovi, ktorý Vám tu prečítam:

Milý Ježiško,

ja viem, starí ľudia už málo píšu Ježiškovi, skôr sa k nemu modlia. Ale ja Ti predsa len dnes chcem napísať pár riadkov. Volám sa Katarína Kolníková, budem mať osemdesiat rokov, a teda som sa Tvojím pričinením dožila požehnaného veku. Bárs mi nohy neslúžia, hlava mi slúži dobre, za čo Ti chcem poďakovať osobitne. Teda viem čosi o živote. Ale Ty vieš viac. Ty vieš všetko. Ježiško, kopu rokov som robila pestúňku v materskej škôlke, ale aj som chodila po javiskových doskách, aby som spolu s naším divadlom ľudí viac potešila, ako postrašila. A preto Ťa chcem poprosiť o to, aby tu aj na budúci rok bolo viac takých, čo ľudí potešia, ako tých, čo ľudí rozosmútiť. Teda nech sa tu ľudia na seba viac usmievajú, ako mračia, a nech je tu konečne viac dobrých ako tých zlých správ. Milý Ježiško, daj, nech sa tu narodí kopa šikovných detí, z ktorých nech vyrastú šikovní doktori, svetoví futbalisti, prípadne múdri poslanci. A tiež daj, milý Ježiško, nech sú tu zas a navždy deti a stromy zdravé, voda pitná a vzduch na dýchanie. A nech je tu medzi nami o čosi menej závistlivcov a chamtivcov, ale o to viac tých šikovných, múdrych, a keď sa pošťasí aj viipných ľudí. Teda – nech je to tu na budúci rok o čosi fungujúcejšie, voňavejšie a ľudskejšie. Tak nám pri tom pomáhaj. A ver mi, Ježiško, čosi pre to urobím aj ja!

Toľko slová prvej dámy slovenského ochotníckeho divadla, ženy ťažko skúšanej životom. Možno ju práve tie životné skúšky naučili pristupovať k životu vážne a s humorom zároveň.

Čo dodať k jej slovám? Z pohľadu správy obce si prajem, prajem nám, aby sme čo najlepšie pristupovali k životu v obci. Aby sme sa starali o našu dedinu materiálne aj duchovne. Hromadu odpadkov na Skotni nemá na svedomí žiadny oligarcha, politik, migrant, človek iného vierovyznania alebo farby pleti. Tú hromadu odpadkov sme si hrdo vybudovali a budujeme sami. Sami si znečisťujeme vzduch, ktorý dýchame my a naše deti, spaľovaním vecí, ktoré sa spaľovať nemajú. Sami si znečisťujeme vodu, ktorú pijeme. Nájdime v sebe silu, pristupovať k životnému prostrediu zodpovedne, zanechajme našim deťom čistú prírodu. Budujme si svoju kultúru, tvorme spoločenský a duchovný život v našej komunite – v obci, v regióne. Prestaňme sa báť, že nám našu kultúru niekto zoberie. Ak ju sami nestratíme, ak sa jej nevzdáme, nikto nám ju nevezme.

V Novom roku 2020 Vám v mene svojom, v mene pracovníkov Obecného úradu, ako aj v mene všetkých poslancov Obecného zastupiteľstva, prajem veľa zdravia, šťastia, božieho požehnania a porozumenia v rodine a okolí. Šťastný Nový rok.

Starosta obce, Pavol Sandanus